

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24849

гр. София, 19.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разглежда дело номер **7135** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/. Образувано е по жалба на В. Д. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ с № GRAM-1499470/31.05.2026г., издадена от командир на отделение при ОПП-СДВР, СДВР. С нея на основание чл. 171, т.1, б. "з", "дд" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка –отнемане на свидетелството за управление на МПС(СУМПС) на жалбоподателя, за нарушение на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса с отговорността му, но не повече от 12 месеца. Оспорва се нарушението и вината. Направено е особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Не са изложени никакви аргументи.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране, е процесуално допустимо, като подадено в срок от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали

незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В конкретния случай принудителната административна мярка е наложена въз основа на АУАН серия GA № 513356/31.05.2026 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 104б, ат. 2 от ЗДвП, който забранява водачите да използват пътищата за обществено ползване за други цели, освен за тяхното предназначение - за превоз на хора и товари. Твърди се, че 31.05.2026г., като водач на МПС с рег. [рег.номер на МПС] ,в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към бул.. "Н. Г.", при ляв завой, е подал газ и навил волана, и съзнателно е превъртял оборотите на задвижващите колела, довело до извеждане на автомобила извън контрол и пързаяне по пътното платно. Това деяние е описано и в оспорената заповед и е основанието за налагане на принудителната мярка.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Законната презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В случая жалбоподателят не е изложил никакви аргументи за възможност от мярката да настъпят значителни и труднопоправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Искането е бланкетно, без изложени аргументи и без представени доказателства. Ето защо, съдът не може да направи извод да са налице законовите основания на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. Искането е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 78-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Д. Н. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ с № GRAM-1499470/31.05.2026г., издадена от командир на отделение при ОПП-СДВР, СДВР

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: